

TĖVIŠKĖS

AIDAI

Nr35 (1676) 1989 m. rugsėjo mėn. 12 d.

XXXIV METAI

Melbourne

Maskvos grasinimai

Viršmilijoninės pabaltiečių grandinės reikalavimas laisvės nuskambėjo per platų pasaulį, o Maskvos imperialistai dėl prarado savo lygsvarą. Nesuradę kokiais dar melais „pateisinti“ Pabaltijo valstybių okupaciją, jie grasina nušluoti mūsų tautą nuo žemės veido.

Viešas ok. Lietuvos ir išeivijos atstovų pareiškimas, kad lietuvių tauta siekia pilnos nepriklausomybės, jau buvo pritrenkęs Maskvą. Mat, ant to pareiškimo pasirasė ne vien Bobelis, PLB Valdybos atstovė, Sąjūdžio ir Laisvės Lygos pirmininkai, bet ir ok. Lietuvos komunistų partijos ideologas J. Paleckis. Kremlius davė įsakymą jį atleisti iš pareigų, bet A. Brazauskas nepaklausė... Netrukus 500,000 lietuvių ir dar maždaug toks pat skaičius latvių su estais sudarė žmonių grandinę nuo Vilniaus iki Talino reikalaujanti viešo Stalino-Hitlerio susitarimo dėl Pabaltijo perleidimo Rusijai atšaukimo ir nepriklausomybės atstatymo. Toks sumanias paruoštas protestas atkreipė pasaulio dėmesį į Pabaltį ir jo okupaciją. Kremlius pajuto, kad Pabaltijis pradeda slysti iš rankų po to, kai Lenkija jau yra prarasta ir Vengrija žada padaryti tą patį: palaidoti komunizmą.

Taigi, bent Pabaltijis turi būti nepaleistas. Juk, pagal M. Molotovą, rusų carai jau nuo Jono Žiauriojo laikų siekė Baltijos pajūrio rusų valstybės ir tautos labui. Už tat Stalinas išnaudojo progą (Ribbentropo-Molotovo slapta susitarimą) pasiūsdamas savo Raudonąją Armiją į neutralias Pabaltijo valstybes. Gorbačiovas turbūt nenori ar negali pakeisti šitos senos baltų ir raudonų carų imperialistinės politikos. Jis turi išlaikyti okupuotas Lietuvą, Latviją ir Estiją rusų valstybės ir rusų tautos gerovei. Centralinio Komiteto kalbos apie tai, kad mūsų tauta yra suvedžiojama Sąjūdžio vadų ir kai kurių užsienio asmenų (kurių??), kad mes neturim teisės išduoti marksizmą, kuris tiek nelaimės atnešė mūsų kraštui ir tautai, kad neturim teisės pamirsti kitų sovietinių respublikų - yra pigi propaganda. Matyt, Gorbačioviui ir politbiūriui neatrodo diplomatiška pakartoti Molotovo pareiškimą tiesą, kad Lietuva turi likti okupuota, būtų ji autonominė ar ne, nes ji yra reikalinga rusų imperijai ir rusų tautai!

Taigi Maskva nori paaukoti pabaltiečius ant rusiško aukuro, kad išprašyti nežinia iš ko, nes jie netiki į Dievą, išgelbėjimo griuvančios rusų imperijos. Komunizmas rusų

valdovam atbukino tiek smegenis, kad jie nesusigauja, kad imperijų laikai pasimirė ir jų atgaivinti negalima. Prie ko yra einama, tai ne prie pabaltiečių nušlavimo nuo žemės veido, bet prie paskutinės žiaurios imperijos subirimo. Rusų imperijai jau išmušė paskutinė valanda. Tuščiais grasinimais istorijos eigos negalės pakeisti nei Gorbačiovas nei kiti Kremliaus sąmokslininkai.

Pabaltijo tautos, visų pamirštos ir nurašytos, pačios išsikovojo pasaulio pripažinimą ir simpatijas. Jų pusėje yra istorijos evoliucija,

moralė ir teisė. Jų yra ir šviesi ateitis. Okupantas įkrito į jo paties iškastą duobę.

Maskvos histerija primena mums, kad turim veikti labai apgalvotai ir vadovautis ne tik jausmais, bet ir šaltu protu, kad neduoti okupantui preteksto grįžti prie teroro metodų. Ji patvirtina, kad Maskva laisvės mums neduos. Mes patys ją turėsime pasiimti. Tik dar ne šiuo momentu. Didelės imperijos krizės galima laukti 1990-91 metais...

Zvalgas

Du komunistų valdomi kraštai nepritarė Čekoslovakijos invazijai

Du komunistų valdomi kraštai Centro Europoje neigiamai įvertino Varšuvos pakto šalių ginkluotųjų pajėgų invaziją Čekoslovakijoje prieš dvidešimt vienerius metus, rugpiučio 21-ąją. Valdančiosios vengrų komunistų partijos vykdomoji politinė komisija Čekoslovakijos invazijos metinių išvakarėse paskelbtame pareiškime pažymi, kad dabartinė Vengrijos valdžia nepritaria '68-ais metais įvykdytai karinei intervencijai. Pareiškime rašoma, kad dabartinės vengrų valdžios įsitikinimu visi socialistiniai kraštai turi turėti galimybę laisvai pasirinkti kelią, kuriuo trokšta žengti tautiniame gyvenime. Dėl to, rašom pareiškime, Vengrijos valdžia laiko nepriimtiniu kišimąsi į kitos šalies

vidaus reikalus, karine intervencija ar kitomis priemonėmis. Vengrijos komunistų partijos įsitikinimu, nesutarimai tarp kraštų ir partijų privalo būti šalinami atvirų ir dalykiškų svarstymų keliu.

Taip pat ir Lenkijos Seimas pasmerkė Varšuvos pakto šalių ginkluotųjų pajėgų 1968-ais metais įvykdytą Čekoslovakijos invaziją. Didele balsų dauguma Seimo nariai, taigi ir komunistai deputatai, priėmė opozicijos atstovo Adam Michnik'o pasiūlytą pareiškimą, kuriame pažymima, kad Varšuvos pakto kraštų karine intervencija Čekoslovakijoje buvo pažeista kiekvienos tautos neliečiama teisė laisvai apsispręsti ir lygiu būdu pažeistas kiekvienai tautai įgimtas troškimas siekti demokratijos,

Buriasi Lietuvos rezistencijos partizanai

Iš Lietuvos patiriama, kad Vilniuje į vieną organizaciją buriasi Lietuvos pokario rezistencijos partizanai. Organizacinės grupės paskelbtame pareiškime sakoma, kad tęsdama pokario kovą Lietuvos priešokupacinė partizanija orientuojasi į susitelkimą už Lietuvos nepriklausomybės atstatymą tarptautinės teisės pagrindais. Išlaisvinta Lietuva, toliau sakoma pareiškime, turi tapti demokratiška valstybė, kurioje būtų atgaivintos ir toliau kuriamos dvasinės, medžiaginės ir kultūrinės tautos bei visų Lietuvos gyventojų vertybės. Mes, Lietuvos partizanai, tęsiama pareiškime, visiškai palaikome šių metų birželio mėnesio bado akcijos reikalavimus, keliamus okupacinės administracijos aukščiausiai tarybai Lietuvoje, palaikome ir remiame parašų rinkimą dėl Molotovo-Ribbentropo pakto pasekmių visiško likvidavimo - okupacinės kariuomenės išvedimo iš Lietuvos. Remiame politinius judėjimus Lietuvoje nepriklausomybei atgauti. Teisės srityje laikomės maksimalaus humanizmo, vadovaujamės tarptautinės teisės normomis priimtomis Jungtinių Tautų organizacijos. Reikalaujame sudaryti sąlygas netrukdomai veikti lietuviškom mokyklom ir lietuviškom organizacijom prūsų žemėje, sugrąžinti lietuviškus pavadinimus miestam ir vietovėm Prūsijoje.

Susibūrę Lietuvos partizanai taip pat pareiškė, kad siekia sugrąžinti Lietuvai teisėtai priklausančias atplėstas baltų žemes, ieškos trūkstamų dokumentų apie pokario metais Lietuvoje vykusią rezistenciją.

LRTV

laisvės ir pagarbos žmogaus teisėm. Rugpiučio 11-ąją taip pat ir Lenkijos Senatas beveik vienbalsiai pasmerkė prieš 21-nierius metus įvykdytą Čekoslovakijos invaziją, kurios pasekmėje, kaip žinoma, buvo grubiai nuslopintas tame krašte kilęs sąjūdis už demokratinę reformų pravedimą. Ansa

JAV viceprezidentas Dan Quale įteikia žmogaus teisių organizacijos Puebla instituto skirtą žymenį kun. Alfonsui Svarinskui Nuotr. A. Pakštienės

Lietuviai ir net rusai kratosi komunizmo

Laivas skęsta, žiurkės iš jo bėga

„Jau kitaip nebus... Arba reikia paleisti mus visus ir tegul iš naujo stoja kas į kokią partiją nori, kokia atitinka stojančiojo tikslus, norus ir siekius. Dabar jau norisi kalbėti atvirai apie kitką. Ką mums davė Komunistų partija, kaip avangardas, kaip vadovaujanti partija! Šis klausimas iškyta daugeliui. Kai pagalvoji, kas ir kaip vadovavo šaliai, tai tikrai nėra jokio noro vadintis tos partijos nariu. Ir nėra ko apgaudinėti savęs ir kitų. Šito jau buvo daug... Masinis teroras vyravo nuo pat 1917 m. šioje „blogio imperijoje“. O koks Stalino laikų teroras! Visai neseniai - naujas teroras Tbilisyje. Šitiek mes gyrėmės savo pranašiu tarybiniu socializmu ir brukom jį visiems, kiek galėjom į visas pasaulio šalis, visokiais būdais. Net jėga, ne paslaptis, kad daugeliui darėsi neįauku būti komunistu, kai sužinojome daugiau apie savo nepakeičiamus vadus, kurių dėka mes, eiliniai, dabar jaučiame gėdą ir kaltę be kaltės... Komunistų vardas sukompromituotas ilgam. Mūsų kartai tikriausiai jo jau nesugrąžinti. Tai gal mums, neprisisidėjusiems prie blogų darbų, verta ir vadintis kitaip“.

Sitai pat rašo Aldona Afanasjevas, vienos Kauno spaustuovės komunistų pirminės organizacijos sekretorė. Jos laiškas paskelbtas „Kaunos tiesos“ Nr. 164. Bet tai ne naujiena: tokių balsų spaudoje, gyvenime, susirinkimuose yra daugybė. Laivas skęsta, žiurkės bėga...

Nūdien Sovietijoje, o taip pat ir kitose šalyse, komunizmas nebe madoje. Visi pamatė, kad per 70 gyvavimo metų jį neatnešė ne tik laimės ir šviesaus gyvenimo, bet atvirkščiai - sukūrė terorą, skurdą, priartino žmones prie bado ribos.

„Mažoji Lietuva“ (Nr. 15) LPS Klaipėdos miesto tarybos laikraštis, paskelbė tos vietovės partinio biuro sekretoriaus Vytauto Jakavičiaus rašinį antrašte „LKP žlugimas“. Jame autorius nurodo, kad nuo 1940 m. okupacijos pradžios Lietuvos komunistų partija (LKP) tapo įjungta į visasąjunginę (Maskvos) komunistų partiją, kaip jos padalinys. Toks jis yra ir dabar. Tačiau nūdien padėtis pasikeitusi. Atsiradę labai daug Lietuvos komunistų, kurie siekia nepriklausomos LK partijos ir nepriklausomos Lietuvos. Bet kita dalis partiečių nori tik autonomijos partijai ir Lietuvai. Taigi Liet. komunistų partija skylanti ir galimas dalykas, gali susikurti dvi komunistų partijos. Tuo tarpu dabar partijoje, pasak V. Jakavičiaus, „nebėra vadovavimo, o be jo nesunku prognozuoti žlugimą“.

Pažymėtina, kad panašias mintis skleidžia ir Maskvos spauda. Ten leidžiamas garsus laikraštis „Literaturnaja gazeta“ (Nr. 12) atspausdino priešmirtinius Lenino

Bronius Kviklys
Mūsų specialus bendradarbis Cikagoje

žodžius, pasakytus 1923 m. gale: „Be abejonės, mes žlugome... Mesturime aiškiai matyti, kad negalima taip staiga imti ir pakeisti žmonių psichologiją, jų per amžius įgytus įgūdžius. Galima pamėtinti jėga suvaryti gyventojus į naują santvarką, bet tai, - daro išvadą Leninas, - atves į visos Rusijos mėsmaļę“. Lenino pransųstės išsipildė: ir atvedė...

„Atgimimas“ (Nr. 2) iškelia rusų tautos tragediją ir nurodo, kad „neišpasakytai jau ilgai ši tauta skynėsi sau kelią vien fizine jėga. Ji jau beveik visiškai prarado tikėjimą, elementarų pasitikėjimą savo dvasios jėgomis“. Nūdienis rusų dvasingumas primena girtos sielos ir girto kūno siautėjimą. Gal tik imperijos pakraščiai esą sveikesni. Bet ar jie norės ar galės išgelbėti Rusiją ir komunizmą - kitas klausimas.

Komunizmo kratosi visos sovietinių rusų pavergtos tautos, jų žmonės, neišskiriant ir pačių komunistų. Tačiau stalininio komunizmo dar nori daugybė partiečių, ligi šiol užimančių aukštus postus, gaunančių geras algas bei privilegijas, Lietuvoje Stalino tipo komunizmo trokšta nemaža dalis į Lietuvą pokario metais atkeltų rusų, ypač gyvenančių Sniečkaus mieste. Bet yra ir Lietuvos nuoširdžiai mylinčių rusų. Štai Zėmdirbių atstovų suvažiavime Genadijus Konopliovas, be ko kita, šitai pasakė: „Zėmė Svėnta, ji mūsų lizdas. Ir teisė jį tvarkyti turi ne perėjūnai, o patys geriausi, sąžiningiausi žmonės. Manau, kad prie žėmės galėtų grįžti tremtiniai. Jie kentėjo Sibire kaip tik už tai, kad buvo geri ūkininkai ir mylėjo žėmę. Tai būtų ir moralinė ir materialinė kompensacija už padarytas skriaudas... Žėmės neduočiau tiems, kurie padarė didelius nuskialtimus tautai... Vieni iš jų - tai vadinamieji „liaudies gynėjai“ pasižymėję protu nesuviokiama žiaurumu“. („Tiesa“ Nr. 155)

Bet kolonistai rusai kitaip galvoja. Štai „Sajūdžio žinios“ (Nr. 85) atspausdino tokią tiesą: „Ten, kur gyvena rusai, ten yra ir jo tėvynė. Tokią kosmopolitizmo atmainą tektų vadinti kosmosvietizmu. Kaip pavyzdį nurodo rusus karininkus, kurie išėję į pensiją, veržiasi gyventi į Lietuvą; čia gavę butą įsikuria, atsikviečia šeimos narius, nes gauna butus „be eilės“, nustumdami jų daugelį metų belaukiančius lietuvius.

Komunistų partija akivaizdžiai nyksta, menkėja, retai tešaukiami jų narių susirinkimai, nebėra karingo tono, kiti nori keisti partijos vardą ar šlietis prie besikuriančių socialdemokratų. Bet vis dar yra

nemažai ir „kieta aktyvo“, kuris visomis išgalėmis stabdo Sajūdžio veiklą.

Dar labiau sunyko komjaunimas. Jo nariai meta vadams partinius nario bilietus, nelanko susirinkimų. Labai sunkiai praėjo ir jų atstovų suvažiavimas. Tik „per plauką“ laikinai buvo paliktas senasis organizacijos vardas. Suvažiavimo atstovus patys komjaunuliai sutiko tokiais pikietininkų šūkiu: „Komjaunimas - okupantų grandinės Lietuvai“; „Panaikinkime Lietuvos gėdą - komjaunimą!“; „Komsomolas - Lietuvos siurbėlė!“; „Jaunuoli, žinok, - komunistai ir komjaunuliai vežė Lietuvą į Sibirą“; „Komjaunuoli - tu tarnauji okupantams!“; „Po Maskvos stogu - labai nepatogu“; „Komsomolas - sovietinis importas“ ir pan.

Komjaunimo dienraštis „Komjaunimo tiesa“ buvo bene pirmasis laikraštis, kuris pakeitė liniją griežtai patriotine linkme. Užtat jo tiražas netikėtai labai pakilo, laikraštis ėmė duoti didelį pelną, tačiau jį, kaip ir kitas Lietuvos grybes, pasiima Maskva. Štai ką apie tai rašo pats dienraštis: „Komjaunimo tiesos tiražas - 560 tūkstančių egzempliorių. Laikraščio pelnas - daugiau kaip pusantro milijono rublių per metus. 93,8 proc. pelno iškeliauja į TSKP CK (pasiima Maskva. b. kv.). Šis laikraščio pirmasis puslapis - pirmasis mūsų protestas!“ (pas.) LKFS CK biuras, „Komjaunimo tiesos redakcija. Be je, laikraščio darbuotojai nori pakeisti ir nepopuliarų dienraščio vardą. Gal būtų nuo Naujųjų metų bus jau „Jaunimas“, Mūsų jaunimas“ ar kitu lietuvišku vardu laikraštis.

Pabaigai dar keletas susirinkimuose, aikštėje, salėse, spaudoje bei piketuose įrašytų šūkių: „Garbingoji Rusija, rask drąsos pripačinti 1940 m. Lietuvos okupaciją, gražink nepriklausomybę Lietuvai ir mes amžiams būsimė geri kaimynai!“; „Laisva spauda - laisva tauta!“; „Sajūdžio priešai - liaudies priešai!“; „Jėga laikina - idėja amžina!“; „Jokių butų generolams!“; „Su nerimu žvelgiame į rytdieną.“

Vengrijos įkūrėjo šventė

Vengrijos sostinėje Budapešte, pirmą kartą po keturiasdešimties metų pertraukos vėl įvyko tradicinė procesija skirta Vengrijos įkūrėjo ir karaliaus Sv. Stepono garbei. Po iškilmingų šventų mišių sostinės bazilikoje, Vengrijos pirmas kardinolas Laszlo Paskai procesijoje miesto gatvėmis nešė šventojo Stepono relikviją. Stebėtojų apskaičiavimu, procesijoje dalyvavo ir ją stebėjo apie šimtas tūkstančių vengrų. Procesijoje, šalia vyrų ir moterų vienuolių atstovų, dalyvavo ir Vengrijos prezidentas Bruno Straub, parlamento pirmininkas, Budapešto meras bei kiti aukšti valstybės pareigūnai. Vengrijos įkūrėjas ir dangiškasis globėjas šv. Steponas, vainikuotas Vengrijos karaliumi 1000-aisiais metais, atverė krašto duris į Vakarus. Jo dėka, vengrų tauta iki šiai dienai yra išlaikiusi savo tautinę savimonę krikščioniškosios Europos dvasioje. (RG)

Published by Dr. Pranas Dauknyš
18 Henry St., Kensington 3031
President of the Lithuanian
Catholic Federation

IVYKIAI

Bonn. Vengrų pasienio sargyba nekreipė dėmesio, kaip minia rytų vokiečių prasistūmė pro vartus, ir su džiaugsmo ašarom akyse perėjo į Austrijos pusę. Pagal sargybinius, ta lasivės ištroškusi minia nebūtų kreipusi dėmesio ir jų pasipriešinimą ar šaudymą. Vakarų Vokietijos ir Vengrijos pareigūnai jau iš anksto numatė tą „Dydijį Bėgimą“ ir buvo pasiruošę. Kelių valandų tarpe jau 661 pabėgėlis buvo pakeliui į tris paruoštas stovyklas Bavarijoje. Tikimasi, kad šiais metais bus apie 90,000 pabėgėlių iš komunistinio rojaus. Pernai buvo 39,000.

Vengrija. Pirmą kartą po 42 metų „Svento Stephen ranka“ buvo nesama per Budapešto gatves. Toji Ranka yra laisvės ir atgimimo simbolis vengrų tautai. Ranka buvo atkasta 15 šimtmetį stebuklingi išsilaukusi. To laiko Vengrijos okupantai turkai ranką pasisavino, bet Dubrovnik Dominikonu ordenas ją atpirko. 19 šimtmetyje Habsburgu karaliai Sv. Stephen ranką gražino vengrams. Atrodo, kad ta stebuklinga ranka nesiliauja daryti stebuklų ne tik tikintiems, bet ir atejistams. Vengrijos ministeris pirmininkas Nemeth savo kalboje pareisė, kad tūkstanti metų atgal Sv. Stephen pakeitė valdymo sistemą Vengrijoje ir dabar irgi sistema gali būti pakeista. Baigdamas savo kalbą, jis prašė žmonių paramos, kad tas pasikeitimas būtų įmanomas.

Columbijos vyriausybė pradėjo karą prieš kokajino „baronus“, kurių įsakymu, buvo nužudyti: policijos vadas, teisėjas ir senatorius - kandidatas į prezidento rinkimus. 10,000 koko augintojų buvo suimta ir 134 lėktuvai konfiskuoti.

Liepos 15, 1989 Piarnu įvyko Baltijos Tarybos posėdis, kuriame be kitų reikalų, buvo nutarta apjuosti Lietuvą, Latviją ir Estiją „Gyvybės žiedu“ rugpiučio 23 dieną. Tas jų nutarimas tapo realybe. Užsienio radio ir TV praneša, kad Baltai su savo tautinėms vėlavomis peristomis juodų kaspinių sudarė „Gyvybės Grandinę“ nuo Vilniaus per Riga ir iki Talino. Rusų policija nepastojo kelio. Bet Maskvoje jau reakcija buvo kitokia. Demonstrantai buvo policijos daužomi ir nemaža žmonių suimta.

Praga. Cekams neleido paminėti „broliškos Raudonosios Armijos“ 21 metų okupacijos. Tūkstančiai žmonių susirinko Pragos aikštėje su plakatais „Tegyvuoja Laisvė“ ir „Tegyvuoja Lenkija“. Riaušį policija plakatus sudraskė, o čekus mušė lazdomis ir daug suėmė. Kažin, ar jie kartais nesigailės kada nors ateityje dėl išreiksto sentimento „Tegyvuoja Lenkija“?

Molotovo-Ribbentropo pakto 50-ųjų metinių išvakarėse, Lenkijos komunistų partijos CK-as pasmerkė sovietų-vokiečių sandėrį, pažymėdamas, kad slaptųjų protokolų sudarymas, kuriais remiantis buvo pasidalinta įtakos sferomis ir pagal kuriuos rytų Lenkija atiteko Sovietų Sąjungai, o vakarų Lenkija atiteko Vokietijai, buvo akivaizdus tarptautinės teisės pažeidimas. Vokietijos-Sovietų Sąjungos pakto 50-ųjų metinių progą, Lenkijos televizija pirmadienį transliavo specialiai parengtą 20-ties minučių programą. Programos metu lenkų istorikas Maciševiskis pažymėjo, kad paktas yra žalingas, nemoralus, pasmerkimo vertas sandėris. Buvo parodytas dokumentinis filmas apie raudonosios armijos invaziją į Lenkiją 1939-ais metais. LRTV

TEVIŠKĖS AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Miлдаžys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$25. Kituose kraštuose \$30. Atskiras numeris 50c. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$1.50. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taisy savo nuožiūra.

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Izidorius Smilgevičius gavo žinią iš Lietuvos, ten mirė jo Motina Juzefa Smilgevičienė. Už jos vėle pas mus aukotos šv. Mišios.

A.A. Anastazija Griepeliene laidojant, šv. Mišias užprašė: Petronelė Alešūnienė, S.B. Bukai,

SKAUTŲ VAKARONE

Melbourne Džiugo tunto Tėvų komitetas maždaug po 8 metų pertraukos susiorganizavo prieš porą mėnesių ir pirmas jo darbas buvo suruošti Tunto Vakarone.

Rugpjūčio 26-tą vakare Lietuvos namuose prasidėjo Vakarone su programa, kurią pravedė s.v. Jonas Rukšėnas - laužą su tradicinėmis dainomis ir šūkiomis. Pirmosios pasirodė Paukštytės. Senelė (Dalytė Didžytė) vedė avis ganyti. Sutiko Akmenį (Daivą Statkutė), Kibirkštį (Venta Jokubaitytė), Vėžį (Vilija Jokubaitytė) ir Lepšę (Ginta Statkutė) ir visos kartu vedė avis. Naktį atėjo vagis (Daina Mickutė) ir norėjo pavogti avis, bet senutė su draugėmis taip sutvarkė, kad tas vos gyvas kailį išnešė! Prityrusios skautės - Vida Ziedaitė, Gabrielė Staugaitytė ir Dainielė Lansell, apsirengusios kaip čigonės, linksmai padainavo „Čigonai“. Skautės suvaidino pasaką „Kiškis ir šuo“. Lina Didžytė skaitė pasaką, o Vilija Jokubaitytė, Dainą Didžytė ir Venta Jokubaitytė vaidino. „Malūnelio“ tautinių šokių grupė pašoko „Gyvatarą“ ir „Lenciūgelį“, kur Stepas Levickis viliojo šokėjas ir gražiai suvaidino savo rolę. Neatsilikio ir skautininkai, su humoru pasirodė „Aš buvau Vilniuje“.

Po programos prityrusios skautės išdalino prie staliukų skanią vakarienę, kurią paruošė Monika Žiogienė ir Teresė Jurgelaitienė su kitomis poniom. Sekė turtinga loterija, o visus fantus suaukojo skautų tėvai, už ką mes labai dėkingi. Muziką tvarkė s.v. Rimas Mickus. Pasiklausėm linksmos muzikos, pasikalbėjome ir pasiskonėti gavome kavutės su pyragais. Rajono vadas j.vyr.s. fil. Vytautas Vaitkus padėjo visiems už atsilankymą ir Tėvų komitetui už Vakarones suruošimą, ypač komiteto pirmininkui Juozui Lukaičiui. Ačiū visiems, kurie prisidėjo prie Vakarones pasisekimo ar aukojant loterijai fantus, pyragus, taip pat ir už piniginę paramą, kurie negalėjo dalyvauti. Skautiškas ačiū visiems. Budėkime!

s. Rasa Statkuviene

A. †A. Kristinai Stasytei

staiga ir netikėtai amžiaus jaunatvėje mirus, nuoširdžiai užjaučiame šeimą, ypač jos tėvelį Adomą Stasytį - mūsų Sekmadienio mokykloje mokytojavusi ištisus 25 metus. Kartu liūdėdami. Melbourne lietuvių parapijos sekmadienio mokyklos buvę ir dabartiniai mokytojai su vedėju ir mokyklos globėju.

Stasė Fišerienė, G.Z. Mackevičiai, Petras Mažylis, E.M. Matulioniai, R. Rakūnienė, J.M. Venckai, J. Zalkauskienė, V.J. Zitkevičiai.

Stasys Brazas - ligonis - dar vis savo namuose West Prestone, priėmė šv. Sakramentus. Jį globoja Sovietinės Globos Moterų Draugija, o pensininkai nudažė iš lauko pusės jo namelį.

„Tėviškės Aidams“ aukotojų sąrašas per rugpjūčio mėnesį: Vincas Stagis \$200. DLK Vytenio Šaliu kuopa \$75. Rev. S. Gaidelis \$40; J. Ciurinskas \$35; Agnė Meiliūnas \$20, St. Sutas \$20. Po \$10 - A.Z. Jokubaitis, A. Kildišas, A. Ramanauskaitė, U. Reinartienė, J.A. Stankevičiai, E. Žižaraitė. Po \$5 aukojo J. Ašmonas, S. Einikienė, E. Lamanauskienė, C. Laurinaitis, St. Lukaitis, D. Martin, V. Motuza, J. Poškus, R. Skėrienė.

„Tėviškės Aidių“ remėjams nuoširdus Ačiū!

AUKOS AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDUI

A.A. Anastazijai Griepelienei Melbourne mirus, vietoj gėlių: \$50 Melb. Soc. Globos Moterų D-ja (670), \$20. J. Balčiūnas (1140), Po \$10 J.B. Makuliai (131), J.S. Meiliūnai (1052). Po \$5 E. Markonienė (152) J. Paragienė (262).

A.A. Kristinai Stasytis Melbourne mirus, vietoj gėlių: \$5 E. Markonienė (157).

Ačiū už aukas pagerbiant mirusius.

Vincas Ališauskas
AL Fondo išdininkas

Prieš penkiasdešimt metų dvi priešingų ideologijų, bet vienodo sukirpimo totalistinio režimo valstybės Sovietų sąjunga ir Vokietija savo užsienio reikalų ministerių parašais patvirtino susitarimą pasidalinti neutralumą paskelbusius kaimynus. Karo išvakarių didžiai ginkluotos pajėgos apvertė aukštyn kojom bet kokią teisinę mažesnių valstybių padėtį, nekalbant jau apie paprasčiausios moralės sugriovimą. „Kieno galia - to ir teisė“ virto kone pagrindiniu įstatymu. Ir šitame perstatinėjime, įprastų vertybių gramzdinime iš rytų kilo užmojis atsiimti po Pirmojo pasaulinio karo prarastą gubernijas, iš vakarų - plėsti gyvybinę erdvę, prisidengus Naujosios Europos idėja. Būtų buvęs stebuklas, jei Lietuva ir kitos Baltijos valstybės šiuose grobuoniškuose planuose būtų išlikusios nesutryptos. Ir taip skaudžios okupacijos sugriovė tų nekaltų valstybių gyvenimą, sunaikino ūkius, išžudė šimtus tūkstančių žmonių.

Kultūros tarybos darbas

Melbourn „Aušros“ teatro grupė ruošiasi festivaliui

Atėjo šiuometinis spektaklių ruošos metas. Pradžią gera. ALB-nės K.V-bos Kultūros Tarybos pirm. Dana Baltutienė sekmadienį, rugpjūčio 13 d. į Lietuvos Namus sukviėtė asmenis, kurie domisi teatro darbu ir jo gerbuviu. Labai įdomus ir betarpiškas buvo pokalbis, trukęs porą valandų. Sudaryta „Aušros“ teatro administracija iš: Edvardo Sidlauskio pirm., Antano Bajoro, Danutės Brovedani ir Alisos Baltrukonienės.

Surastas veikalas, pjesė, kurioje atrasime mūsų gyvenimui artimų problemų. Plėtotė - perša mintį reikalaujančią apmąstyti daugelį nusistovėjusių nuomonių, platoniškais tapusių vertinimais.

Nespėliojant, kokią vietą mūsų išeivijos teatras ateity galės užimti, neišvengiamai reikia paliesti dar vieną gana opią problemą. Tautinio ir religinio savitumo būtinybė kūrybos procese yra be galo svarbi. Iškyla ji ne todėl, kad toks vaidybos meno supratimas būtų tinkamas mūsų patirčiai. Ne. Tik abejotinas atrodo tas lengviausio kelio ieškojimas, tas noras imti pavyzdžiu svetimtaučių sukurtąsias formas, kai čia pat guli mūsų pačių tautos vaidybos meno palikimas, galįs duoti impulsų labiau pagrįstiems ir savitesniems atradimams. Tai atrasti, aišku, reikia patiems.

Gal pasiseks šį kartą „Aušros“ teatrui užangažuoti režisierių iš jaunesnės kartos. Čia jau bus gera „mylia“ atsiektą.

Kita vertus, negalima beatodairiškai kaltinti jaunesniųjų, kad juos stipriai veikia išorinė įtaka - juk meninių kultūrų susipynimo procesas yra visuotinis, jis vis stiprėja. Bet nereiktų pamiršti ir to, kad esame mažos tautos dalis, turime ne taip jau daug talentingų asmenybių, tad kosmopolitizmo

tendencijos mūsų kultūrai būtų pragaištingos. Tai, gal, atskiropokalbio verta tema, prie kurios, matyt, dar ne kartą turėsime progos grįžti.

Kalbant apie teatro poveikį kultūros raidai, tur būt, neturėtų būti išskiriami kokie nors atskiri „poveikio laukai“. Kultūros Tarybai brangios visos mūsų kultūros tradicijos, veiklos laukai ir jų visų ugdymui turime skirti pakankamą dėmesį. Gal tik to dėmesio reikalaujančių dalykų yra tiek daug, kad ne visiems laikui ir tiek, kiek reikia, jo tenka. Bet apsižvalgom, pasitikslinam, pasistengiam - gyvenime niekas visiškai tolygiai nejuda. Svarbiausia - neužmiršti, kad kultūra reikalauja visapusiškumo, visų gyvenimo pusių plėtotės. Šitam darbui bus sutelktos visos Kultūros Tarybos pastangos. A.I.B.

Lietuvos socialdemokratai

Rugpjūčio dvyliktąja, Vilniuje įvyko atkuriamoji Lietuvos socialdemokratų partijos konferencija, kuri paskelbė partijos legalizavimosi deklaraciją ir priėmė kelias rezoliucijas. Legalizavimosi deklaracijoje atkreipiamas dėmesys į tai, kad Lietuvoje bei kitose kaimyninėse šalyse ima ryškėti totalitarizmo politinio bankroto gairės bei žlugimo perspektyvos, pažymima, kad „ius belli“ - karoteisė, įgyvendinta bolševikinės pasaulinės revoliucijos keliu gali būti įveikta taikionis priemonėmis Helsinkio pasitarimo baigiamojo akto dvasia, pabrėžiama, kad Lietuvos politinė, socialinė, ekonominė padėtis yra kuo skubiausiai taisytina jau išmėgintomis pažangiose Europos šalyse radikaliomis reformomis. Socialdemokratai toliau deklaracijoje pažymi, kad yra pasirinkę eiti drauge su žmonėmis į visuotiniai trokštamą tikslą - demokratinės ir nepriklausomos Lietuvos atkūrimą, būdami ištikimi Lietuvos valstybės nepriklausomybės paskelbimo aktui. 1896-ais metais pradėjusi savo politinį kelią europinės demokratijos kryptimi, Lietuvos socialdemokratų partija, rašoma deklaracijoje, kaip ir kitos tautos politinės jėgos, net sunkiausiais Lietuvai laikais neišdavė nei Tėvynės, nei žmogaus teisių, nei demokratijos idealų. Mes ištvėrėme, rašoma socialdemokratų deklaracijoje, mes legalizuojamės, mes sugrįžtam suvokdami bendrą visų tautos jėgų atsakomybę už Lietuvos likimą, atmesdami bolševikų 1940-ais metais paskelbtą visų kitų politinių partijų persekiojimą. Mūsų laukia tautos laisvinimo darbas, rašoma deklaracijoje, tautinės sąmonės ir dorovės gavinimas, žmogaus orumo, jo teisių ir pilietinių laisvių besąlygiškas gynimas nuo bet kokio blogio, demokratinių visuomenės institucijų, ir teisingo visuomenės santykio su teisine valstybe bei naujų ūkinių mechanizmų, skirtų žmogaus interesams apginti, kūrimas. Tegu bendri įvairių, bet vieningų mūsų jėgų darbai priartina laisvę, teisingumą, solidarumą, baigia savo deklaracija Lietuvos socialdemokratų partijos atkuriamoji konferencija. LRTV

Melbourn lietuvių bibliotekos žinios

Gautos knygos: „Lietuva XIX amžiuje“, V. Trumpa, Chicago, Algimanto Mackaus knygų leidimo fondas 1989. „Lietuvos fauna, žinduoliai“, Vilnius „Mokslas“ 1988/294 psl. leidinyje aprašyta 68 Lietuvoje aptinkamos žinduolių rūšys. Apibūdinta gyvulių išvaizda, paplitimas, gyvenamoji vieta, paros bei sezoninis aktyvumas, mityba, veisimasis, vystymasis, elgsena. Nurodyti žinduolių priešai, konkurentai, ligos. Aiškinama jų gamtinė reikšmė bei nauda liaudies ūkiui. „Lithuanian Today“ 1/30/1988 Vilnius, „Mintis“. „Georgo Forsterio laišakai iš senojo Vilniaus universiteto“, Vilnius „Mokslas“. „Kernavė“, Vilnius, „Vaga“, Lietuvos paminklų apsaugos ir kraštotyros draugijos leidinys 1972. „Berlynas 1945m. gegužyje“, Rževskaja, J. Vilnius, „Vaga“ 1965. Daug vertingų knygų perdavė bibliotekai Br. Bitė, C. Vištakas. Aukojo \$10 A. Rahdon. Nuoširdi padėka.

J. Mikštas
Bibliotekos vedėjas

R A S O T E T E S T A M E N T A ? Skirkite dalį „Tėviškės Aidams“! Mintimi šventa ten investuokite save, Kur Dievas ir Tėvynė šaukia. Būk apaštalas spaudos „Tėviškės Aidams“!

Ruošiamasi pasaulio lietuvių žaidynėms Lietuvoje

Susidomėjimas būsimoms 1991-ųjų metų Pasaulio Lietuvių IV-siomis Žaidynėmis Lietuvoje jau dabar yra labai didelis. Šiose žaidynėse norinčiųjų dalyvauti atsiranda labai daug. Pačioje Lietuvoje bus atrankinės varžybos, nes visų norinčiųjų patenkinti nebus įmanoma. Australijos lietuvių sportininkų tarpe susidomėjimas ir yra labai didelis. Neskaitant pagrindinių sportininkų ir senjorai galvoja sudaryti savo komandas ir dalyvauti senjorų klasėje. Gi Amerikoje, kaip man rašo, mums pažįstamas veiklusis New Yorko sporto veikėjas, su savo sportininkais buvęs ir Australijoje, Pr. Gvildys vien tik iš New Yorko žada vežti 100 sportininkų ir porą šimtų turistų. Jie jau tariasi su Kauno „Pluošto“ sportininkais, kurie juos Lietuvoje globos, kai paskui jie atvyks ir į Ameriką.

Sventės rengėjai, žinodami koks yra Vakaruose populiarus golfas, net ir golfo aikštę įrengti. Golfo vadovu yra paskirtas mokytojas Algirdas Vitkauskas, Viršuliškių 37-36, Vilnius 232056. Jis kreipėsi į pasaulio lietuvių golfininkus pagalbos. Į tai jau atsiliepė kai kurie Australijos ir Amerikos golfininkai, duodami materialinės pagalbos. Kviečiami ir kiti Australijos golfininkai jam padėti. Jis taip pat yra ir neseniai įsikūrusio invalidų sporto klubo „Draugystė“ vienas iš vadovų ir trenerių. O invalidų Lietuvoje, kuriais anksčiau niekas nesirūpindavo, yra 130,000.

Šių metų pabaigoje, Hobarto šventės metu, bus išrinkta ir nauja ALFAS valdyba, kurios svarbiausia pareiga bus rūpintis ir Australijos sportininkų paruošimu, atstovaujant Australijos lietuviams Lietuvoje. Be to, kartu su Melbourne „Varpu“ jie turės surengti ir mūsų Australijos lietuvių jubiliejinę 40-ąją sporto šventę Melbourne, į kurią buvo nuspręsta pakviesti po 20 sportininkų iš Š. Amerikos ir Lietuvos. Tat naujai ALFAS darbo bus nemažai.

Buvęs žinomas Vokietijos laikų krepšininkas Aleksas Lauraitis, dabar esantis Cikagos kelionių biuro „American Travel Service Bureau“ prezidentas, padėjęs daug ir Australijos lietuviams sportininkas jiems keliaujant po Ameriką, Lietuvos „Sporto“ laikraštyje duotame interview, apie Australijos lietuvių sportininkus pasakė, po to kai nusiskundė Amerikos sportininkų vargais:

„Mums priešingybė-Australijos lietuviams, kurių ir sporto klubai turtingesni, ir dėmesys didesnis skiriamas, ir sportuojančių žymiai daugiau. Sportas jiems didelis kultūros reiškinys, sporto entuziastus noriai remia Lietuvių bendruomenės. Mes JAV lietuviams su dideliu nerimu laukiame, IV-ųjų žaidynių Lietuvoje, kad jos įkvėps mūsų vaikams didesnę meilę sportui.“

Antanas Laukaitis

Iškilingas Kauno halės jubiliejus

Daugelis iš mūsų vyresniųjų labai gerai atsimena 1939-sius metus, kai tuo metu Kaune vyko Europos krepšinio pirmenybės. Po pergalės 1937—siais metais Rygoje, kai Lietuva pirmą kartą tapo Europos krepšinio čempionė, krepšinis ir iš vis sportas pasidarė visame krašte labai populiarus. Tuometinis Lietuvos rinktinės žaidėjas, Australijos lietuviams labai gerai žinomas Leonas Baltrūnas yra pasakęs:-

„Nepaprastai buvo mums malonu, kad sugebėjome pažadinti ne tik Lietuvos jaunimo tarpe, bet ir visoje visuomenėje, susidomėjimą sportu ir bendrai fiziniu auklėjimu. Atrodė, kad pabudo visa Lietuva, nes visur pradėjo statyti krepšinio aukšteles ir net kaimuose, vakarais po darbo, ūkininkų vaikai pradėjo žaisti krepšinį. Nebuvo mokyklos, darbovietės, kariuomenės dalinio, kurios neturėtų krepšinio komandos.“

Rugsejo viduryje Kaune vyks labai iškilmingas šios halės ir 1939-ųjų metų laimėjimo paminėjimas. Be rengiamo tarptautinio krepšinio turnyro, į iškilmes yra pakviesti visi buvę to laiko Lietuvos rinktinės žaidėjai ir kiti to laiko Lietuvos sporto darbuotojai. Australijoje mes turime tik du 1937-ųjų ir 1939-ųjų metų Lietuvos rinktinės žaidėjus, tai Melbourne gyvenantį Leoną Baltrūną, kuris per visą tą laiką nuo lietuviškojo sporto

neatsitraukė, pats žaidė Vokietijoje ir čia Australijoje, vėliau buvo įvairių komandų treneris, fizinio auklėjimo mokytojas ir, svarbiausiai mums lietuviams, jis buvo mūsų lietuviškojo sporto Australijoje pradininkas ir visą laiką nuo mūsų sportinio gyvenimo nepasitraukęs. Antrasis žaidėjas yra synėjiškis dr. Leonas Petrauskas, kuris iki šių dienų yra aktyvus sportininkas, dabar už Sydnejaus „Kovą“ žaidžias golfą. Anksčiau, baigęs žaisti krepšinį, jis buvo aktyvus lauko ir stalo tenise, sklandyme, motoriniuose lėktuvuose ir visame lietuviškame mūsų sportiniame gyvenime.

Iš Amerikos į šią šventę važiuoja buvęs Lietuvos krepšinio pradininkas K. Savickas, populiarusis radiofono varžybų pranešėjas ALg Visockis, V. Norkus, Artūras Andriulis, P. Mažeika ir garsusis Pr. Lubinas, kurio paskutinis metimas, likus tik porai sekundžių prieš rungtynių pabaigą, rungtynėse su latviais, Lietuviai atnešė visų varžybų laimėjimą. Taip pat važiuoja ir Vyt. Grybauskas, mums gerai žinomas buvęs vėlesnių laikų krepšininkas ir dabar didelis sporto veikėjas Amerikoje ir Australijos ALFAS pirmininkas J. Jonavičius.

Antanas Laukaitis

FILMŲ PASAULYJE

„Bedugnė“

Algirdas Gustaitis

Nežiūrėk į vandens gilumą, nes gali panorėti tenai atsirasti. Nežiūrėk į bedugnę, nes gali panorėti būti bedugnėje. Tokie posakiai nėra vien tikai gudrūs išsireiškimai, juose yra teisybės. Žinome, kad ilgai iš aukšto žiūrint žemyn gali pradėti svaigti galva.

Filme „The Abyss“ (Bedugnė) svaiguliai ne vien žiūrovuose. Apie 40% filmavimo padaryta vandenyje. Prasidėjo nuo to, kad didelis amerikiečių povandeninis laivas keistomis aplinkybėmis per staigiai neria, atsimuša į jūros gilumoje stypsiančias olas, pro pramuštas skylės įsiveržia vanduo, visi įgulos nariai žūsta. Tai būtų dar pakencijama blogybė, bet jame yra daugybė atominių bombų, kurias reikia ištraukti ar padaryti nekenksmingomis.

Toje vandenyje dalyje plaukiojo jūros dugną tyrinėjantis amerikiečių alyvos kompanijos laivas su keliais žmonėmis, turintis gerus nardymui įtaisus. JAV-ių vyriausybė pasiūnia grupę talkininkų, kad bendromis jėgomis įvykdytų gelbėjimus. Betgi tarp atsiųstųjų yra du niekšai. Netrukus jie išaiškunami. Vyksta žiauri kova po vandeniu, naudojant moderniausių povandeninius laivus skirtus griovimui, labai atsparius. Išlikęs vienas niekštas nustumiamas nuo didžiulės olos begalinėn jūros gilumon, ten spaudimas viską susprogdina. Bet ir nugalėtojų laivas sužalotas, negali sulaukyti besiveržiančio vandens. Turi tikrai vieną gelbėjimui įtaisą su dirbtiniu oru, o jie du: vyras ir moteris. Anksčiau betyrinėjant gyvūnų išsilaikymą vandenyje pastebėta, kad prigėrusi žiurkė laikinai nustoja gyvybės, bet ištraukta, išpumpavus vandenį, vėl atgyja. Laive vanduo jau siekia galvas; tikrai tokiu būdu yra vilties išsigelbėti. Moteris pasiduoda, beplaukiant ji prigeria, rankos, judėdama neveikia. Iškilus pagrindiniame jų laive jos nevyksta išgelbėti. Bando vėl ir vėl iš naujo. Po truputį pradeda judėti, alsuoti, atsigauja.

Filmas pagamintas naudojantis naujausius efektus, įdomus, pamokantis. Kas žino, gal kada panašiai įvyks. Kiek dirbtinis vaidintojų sąstatas: balta moteris, juoda moteris, juodas vyras, visi kiti balti vyrai. Vėliau išsilygina, nors dirbtinumas jaučiamas. Gausu veiksmingumo. Išvengta paleistuviškų vaizdų, yra žmogiškų teigiamumų, kaip ir jų niekšiškumo.

Daugiausia filmuota JAV-ių atominės jėgainės vietovėje netoli nuo Gaffney, South Carolaina valstijoje. Tenai yra didžiulių vandens dubenių, įstatytų į plieno ir kitokius įtvirtinimus. Didesnysis vandens dubuo 209 pėdų skersmens, 55 pėdų gilumo, talpina 7,500,000 galonų vandens.

Po vandeniu buvo įtaisyti orui pasipildyti indai, kad nardantiems artistams nereikėtų dažnai iškilti paviršium oro pasipildymui. Naudoti po vandeniu veikiantieji aparatai, filmavimo, švietimo, judėsių įtaisai. Daug kas specialiai pastatyta. Artistams, ypač filmo gamintojams, direktoriui buvo didžiulių sunkumų. Daug vaizdų filmuota 33 ir 55 pėdų gilumoje po vandeniu.

Rankraštį paruošė James Cameron, tatai pradėjęs rašyti tebelankant gimnaziją (high school) Niagara Falls, Kanadoje. Jis domėjosi jūros augmenija, gyvūnija. Kalbėjosi su tokių sričių mokslininkais, skaitė panašios rūšies knygas. Pagarsėjo 1984m. filmu „The Terminator“, pagrindiniai artistai Arnold Scharzenegger, Michael Biehn ir Linda Hamilton. Po filminių ekranų, paleistas video juostose, susilaukė dvigubos platinos pardavimo garso. 1986m. iš naujo pagarsėjo „Aliens“ filmu su Sigourney Weaver. Pelnė įvairių apdovanojimų, įskaitytinai „smulkmeną“: 180,000,000 dol. sunėšė filmų žiūrovai.

James Cameron gimė Kapuskasing, Ontario valstijoje, Kanadoje. Su tėvais vaikystėje persikėlė į Niagara Falls. Vėliau į Brea, Kalifornijon. Studijavo psichologiją. Besimokydamas, pinigus užsidirbo vairuodamas sunkvežimį. Pirmo filmo finansavimui įsiskolino. Prasimušė trumpų metražų filmams, įgavęs patyrimo garsų efektuose. Jis taip pat pašo, braižo.

Filmą „The Abyss“ finansavo Gale Anne Hurd, pagarsėjusi kaip rašytoja ir gamintoja 1984m. filmo „The Terminator“, 1986m. „Aliens“. Ji yra baigusi Stanford universitete ekonomiką ir susižinojimą (communications). 1982m. ji įsteigė „Pacific Western Production“ filmų kompaniją, kuri pagamino ir „The Abyss“.

Pagrindinis „The Abyss“ artistas Ed Harris yra gimęs Tenafly, New Jersey valstijoje. Gimnazijoje pasižymėjo kaip geras sportininkas. Du metu mokėsi New York Columbia universitete. Vaidino įvairiuose teatruose. Į Los Angeles, Calif., atvyko 1970m. Jo filmų sąrašas ilgas.

Pagrindinė „The Abyss“ artistė Mary Elizabeth Mastrantonio gražiai pasirodžiusi „Scarface“, „The King of Comedy“, „The Color of Money“, „The Hustler“ su Paul Newman ir Tom Cruise. Taip pat filmuose „Slam Dance“, „The January Man“ ir kt. Televizijoje serijiniame ABC veikal „Mussolini“ su George C. Scott. Ji gimusi Oak Park, Illinois. Gyvena New Yorke.

Kai pasaulis „mažėja“, žmonijos dėmesys vandenynams didėja.

Irane vis dar neramu

Santykiai tarp Irano ir Vakarų valstybių nepagerėjo. Vidaus reikalų ministras Mohtashemi pirmoje savo kalboje pareikalavo, kad jiems būtų atiduotas „Šetoniškų posmų“ autorius Salman Rushdie, kad jam būtų įvykdyta mirties bausmė. Kol tas „dieviškas įstatymas“ nebus įvykdytas, tol nebus gerų santykių su Vakarais Salman Rushdie iki šiol vis slapstosi ir yra policijos saugojamas.

Tas pats ministras Mohtashemi pasmerkė Izraelį už Hizbollah vado Sheikh Obeid pagrobimą iš Libano. Tačiau nieko nepaminejo apie Amerikos pulk. Higgins pakorimą už tai, kad Izraelis atsisakė paleisti Sheikh Obeid.

TIKROS KATALIKŲ LAIDOTUVĖS

Mes tikime, kad mūsų uždavinys yra ne tik laidotuvės sutvarkyti profesionaliai ir ramiai, bet taip pat suprasti ir pagerbti suinteresuotų žmonių jausmus ir užtikrinti, kad laidotuvių sutvarkymas yra prasmingas ir tinkamas.

TOBIN BROTHERS FUNERAL DIRECTORS

Doncaster: 816 Doncaster Road.....	848 3666
East Burwood: 294 Burwood Highway.....	232 9999
Frankston: 232 Cranbourne Road.....	789 6766
Glenroy: 111 Wheatsheaf Road.....	306 2044
Malvern: 1382 High Street.....	509 4811
Noble Park: 505 Princes Highway.....	546 7644
North Melbourne: 189 Boundary Road.....	329 6144
Ringwood: 331 Maroondah Highway.....	870 8011